

CSILLÁROK ÉS VILLANYCIKKEK

Rádió laboratórium

MAGYAR KIR. LŐPORÁRUDA

SZALAY és RICHTER

Pécs, Király- és Mór-utca sarok

Telefon: 16-86, 25-41.

Sport- és vadászati cikkek nagy raktára.
Lőporáruda és puskaműves műhely.

Si- és rúdli felszerelések.

Részletfizetésre,

megkönnyített fizetési feltételekkel is kaphatók.

Kerékpárok és varrógépek

Szent-Mór jubileumi év

II. Évf. 4. szám.

1036-1936

Pécs, 1936 május.

Főmunkatárs: **ESZES LÁSZLÓ.**

TARTALOM:

- Vargha Damján: Maurus jubileumunk.
- Ercsényi Kálmán: Maurus magyarsága.
- v. Kovács Jenő dr.: A Mór-szellem ápolása.
- Szent Mór irodalmi pályázat.
- Bebesi Gyula: Szent Mór-ünnepén.
- Rozgonyi Miklós: Vissza...
- Gockler Imre: Lombhullásban.
- Ifjúsági kör — Kollégiumi élet.

SZENT ISTVÁN TÁRSULAT

KÖNYVKERESKEDÉSE

PÉCS, SZÉCHENYI-TÉR 17.
Telefonszám: 11-19.

Vegyen töltőtollat ma már
nélkülözhetetlen.
Állandó nagy raktár jogi, orvosi,
szépirodalmi és szakkönyvekben.

Hamerli József kft.

vásnagyszerkedés Pécs. — Király-u. 9. Rákóczi-út 50

Rádió és villamos cikkek. Steyer Waffenrad kerékpárok
Turista- és vadászfelszerelések legolcsóbb beszerzési forrása.

Kérjünk

mindenütt

„PANNONIA“SÖRT!

II. Évfolyam 4. szám.

Pécs, 1936 május.

MAURINUM

A MAURINISTA EGYETEMI IFJÚSÁG FOLYÓIRATA

Kézirat gyanánt

Megjelenik
kéthavonta

FŐMUNKATÁRS:

ESZES LÁSZLÓ

Előfizetés 3 pengő

Egyes száma 60 fillér
Kollégistáknak 30 f.

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓ: **JÓZSA DEZSŐ**
KIADJA A PÉCSI SZENT MÓR-KOLLÉGIUM IFJUSÁGI KÖRE

MAURUS JUBILEUMUNK

1036—1936

Irta **VARGHA DAMJÁN S. O. C.**, a Maurinum igazgatója

Szent Mór püspök, a Maurinum névadó Szentje, a pécsi és pannonhalmi egyházmegyék égi Patrónusa, 900 évvel ezelőtt, tehát 1036-ban, foglalta el a pécsi püspöki trónt.

A keresztény magyar gondolatok 900 éves jubileumát üljük Szent Mór pécsi püspök személyében.

1. Szent István apostol-királyunk megismerte és megbecsülte a mi Maurusunkat, akit előbb Pannonthalmán a szentéletű Imre herceg a szeretet hét csókjával tüntetett ki. Hódoltak Maurusban az erénynek.

A Szentlélek Úristentől kiválasztva és az apostol István királytól küldetve Mór, pannonhalmi Sz. Benedek-rendi szerzetes, elhagyva celláját, a magyar föld dél-fekvésű öt-templomáról (Quinque-Ecclesiae) híres városába vonult és a Bonipertus — első pécsi püspök — távozása után megürült püspöki széket elfoglalta.

Magával hozta szépséges erényeit és velük díszítette a püspöki méltóságot. Lelke értékével méltó volt erre a hierarchikus katedrara, amelyen hirdette az ígét, beteljesítette püspöki funkciókat. — cselekedte az irgalmasság cselekedeteit. Mint magyar ember a francia Bonipertusnál különösbbe értette és érezte a magyar testvérek hullámzó életét, szenvedéseit, munkáját, művelődését stb. Sok háborgó szívet csillapított le, sok beteg magyar lelket gyógyított meg. Áldást, békét hirdetett.

Fáradhatatlan volt az egyházfejedelmi kiküldetéssel velejáró munkákban, kiírástotta önmagát, élte a kegyelem életét, bőségesen rendelkezett kora tudományos ismereteivel, terjesztette a keresztény magyar lelki és szellemi műveltségét.

Méltán választotta tehát a pécsi Erzsébet-egyetem hallgatói számára megépített kollégium Maurust, az egyházmegye második, de első magyar, püspökét Patronusául. Amikor nevét az intézet homlokára írta, azt akarta, hogy bent a megszentelt falak között édes otthonra találjon ez a szent István-korabeli ős-magyar és ős-keresztény szellem, igazság, erő és tudomány.

Maurusban megtestesülve látjuk a katolikus Egyház hivatalos és a nemzeti történelem tanúsága szerint azokat az erényeket, amelyek mindenkor díszei voltak és maradnak a magyarnak és amelyekre a mai szenvedő, kétséges jövő előtt álló, magyar ifjúságnak is oly annyira szüksége van. Hiszen ezek, a történelmi századok folyamán mindenkor helyeseknek ismert, igazságok, gondolatok és erők a keresztény magyar nemzeti lét szilárd alapjai. Jaj a nemzetnek, amely őseit, Szentjeit, hőseit nem becsüli eléggé és nem követi méltóképen.

2. A szent Mór-kollégium részese ennek a jubileumi megszentelt ünnepségnek, mert részese akar lenni a keresztény magyar igazságnak is. Tanulmányozza is Maurus életét, lelki szemeivel szemléli erényeit és nemesen töltekezik a Maurus egyéniségéből kisugárzó keresztény magyar gondolatokkal. Így él és áll a Maurinum.

Mindenkor nehéz volt — és talán sokszorta nehezebb ma — a keresztény magyar egyetemi ifjúság élete, mert nehéz és méltán aggódó szívvel gondolhat csupán a magyar nemzet — s benne a családok — és egyének jövőjére. Amíg azonban vannak és lesznek a magyar haza fiai között Maurusok és Emericusok, lesznek Istvánok és Lászlók, — Erzsébetek, Margitok, Kunigundák, Ilonák: addig mindig él és áll a magyar, mert az Úr, a nemzetek hatalmas gondviselő Istene, áldólag tekinthet le reá a magasból. Ma is megvan a nemzet — és benne a Maurinum — hivatása.

Nem a szenvedés és nem a szegénység teszi kicsinnyé az embert és nemzetet: nagygyá csak a Szent Istvánok, Maurusok, Imrék, Lászlók, Margitok, Erzsébetek... teszik.

A Szent Mór-kollégium mint intézmény, tagjaiban éli és élje az Imrék és Mórok 900 év megszentelte életét: imádja Istenét, szeresse hazáját, tudományát és önmagát, embertársait és jövőjét.

Amiképen fennállása óta állandóan, ebben a jubileumi évben is,

híven akarja szolgálni ezeket a fenséges eszméket, nehéz igazságokat, éli a fájdalmas önmegtagadásokat, melyeket tőlünk is megkövetel a keresztény magyar igazság.

Boldog a Rend, melynek Maurus tagja volt, de boldog az Egyházmegye is, melynek főpásztor, lelki atya lehetett: szeretnénk mi is boldogok lenni, most és a jövőben, mert hisz Maurus a mienk, mi meg az övéi vagyunk.

Hirdesse a *Maurinum* lapjain ezt a gondolatot: ifjúságnak, szülőknek, professzoroknak, jóbarátoknak, minden keresztény magyarnak; élni akarunk és járni Maurusunk nyomdokában, tehát hasznosan, nemesen, férfiasan. Védjen és szenteljen meg bennünket az égi Pártfogó Maurus, testvér-barátjával Imrével és apostol-királyunkkal, Szent Istvánnal együtt.

Szent Mór él az Égben és itt a földön, a keresztény magyar-ság lelkében, — tehát a Maurinumban is.

A pécsi és pannonhalmi Egyházmegyék az Úr 1936-ik esztendejének őszén ülik Szent Mór jubileumi ünnepségét. Október 25 a mi nagy napunk, melyre lelkileg, szellemileg egyaránt készülünk.

MAURUS MAGYARSÁGA

Irta: Ercsényi Kálmán.

Szent Mór, pécsi püspök életéről kevés határozott adat maradt ránk. Így mindjárt származásáról sem tudunk semmi bizonyosat. Legtöbb kutató ugyan megegyezik abban, hogy Maurus 1000 körül született, és hogy magyar származású, azonban erre nézve teljesen kétségtelen bizonyítékot nem tudunk felhozni. Pedig fontos lenne nekünk, magyaroknak, Maurust magunkénak tudnunk, midőn úgyszemint minden értékünket, még nagyjainkat is, el akarják vitatni tőlünk. Tehát nem csak kegyeletes emlékezésből. hanem hazafiúi kötelességből is — amennyire lehetséges — védünk, bizonyítanunk kell Maurus magyarságát!

Mielőtt hozzáfognánk bizonyítási kísérletünkhöz, vizsgáljuk meg, hogy miért nem fogadhatók el az eddigi megállapítások magyarázatai. Karácsonyinak, Szinnyeiének, Pintérnek, — s ő utánuk többeknek — a gondolatmenete ez: Mór Nyitra vidékén született, tehát magyar származású. Azonban nem számítva azt, hogy Nyitra körül elég sok szláv maradt a honfoglalás után is, le kell szögeznünk, hogy Mór egyáltalán nem születhetett Nyitra környékén. A fentebbi téves fel fogás a Zoerard-legenda félreértelt szövegéből származik. T. i. Maurus írja a legendájában, hogy puer scholasticus korában látta Zoerardot,

aki Nyitrán remetéskedett. (Vita SS. Zoerardi et Benedicti. 1.) Ebből azt következtették, hogy Mór gyermekkorában Nyitrán élhetett, tehát odavalónak kell lennie. Valószínűbb azonban, hogy Mór Pannonthalmán és nem Nyitrán látta Zoerardot. Pannonthalmát Szent Márton tisztelete miatt sűrűn látogatták a szerzetesek, így mehetett oda Zoerard is, mint társa Benedek, akiről ezt a legenda állítja is: „Ad nostrum ergo monasterium in honorem beati pontificis Martini consecratum, cum iam dictus monachus Benedictus saepe venisset...” (l. i. m.) Különbösen is, ha Mór nyitrai lett volna, vagy ha csak járt volna is valaha arrafelé, nem mulasztotta volna el annak megemléését a legendában. Így gondolja ezt Chaloupecky is. (Sv. Svorád, Prudy, VI. 1922. 644. l.)

Tévedésen alapszik az a nézet is, hogy Mór olasz származású, amit már Koller is megcáfolt. (Hist. Episc. Quinqueecl. Pozsony, 1782.. I., Maurus.) A félreértés itt onnét eredt, hogy Maurusunkat azonosnak vélték Szent Gellérnek utyancsak Maurus nevű bakonybéli remetésársával, aki tényleg „ex Italia” jöhetett. (Ung. Sanct. Indicia. Tyrnaviae, 1731. 57. l.)

Van még egy-két hypothesis, de ezek már minden elfogadható kiindulást nélkülöznek. Így Fejérfataky László Maurusunkat német eredetűnek tartja, „de ennek nincs semmi tényleges alapja”. (P. B. T. I. 412. l.)

Maurus magyarságáról Horváth János foglalta össze szépen az eddigi vizsgálódásokból lezűrhető kétségtelen igazságot: Mór „annyiban kétségkívül magyar, hogy deákságát immár itthon, az új műveltség hazai tüzhelyénél szerezte meg”. Ez valóban igaz megállapítás; mi azonban tovább megyünk, midőn Maurust testileg-lelkileg magyarának akarjuk bemutatni és tisztelni.

A bizonyításban első megindulásunkat Maurus Zoerard-legendájára támaszkodva tesszük meg. Maurus a Zoerard-legendában a következőket írja magáról: „Ego quidem Maurus, Deo miserante nunc episcopus, tunc autem puer scholasticus, virum bonum vidi” i. e. Zoerardum. Ezek szerint Maurus puer scholasticus korában látta Zoerardot, mégpedig Pannonthalmán, mert ott volt ő „iskolás gyermek”. Ezekből az adatokból azt következtetjük ki, hogy a kis Maurus itt született Magyarországon s talán épp Pannonthalma környékén vagy legálább is Dunántúl. Nem hihető ugyanis, hogy mint kis gyermeket hozták volna idegen országból Pannonthalmára tanulni, ahol nem sokkal előbb keletkezett a szerzetesi iskola. A szerzetesi iskolák a magyar paphiányt is sürgősen akarták pótolni. Biztosra vehetjük, hogy elsősorban magyar anyanyelvű, magyar születésű gyermekeket vettek fel scholasticusoknak, hogy kiképezvén őket, anyanyelvükön, magyar szellemmel, magyar érzülettel minél jobban hozzáférközhessenek az új hitében még eléggé meg nem erősödött magyarság lelkiletéhez. A kis Maurus csak magyar gyermek lehetett!

Érveink második csoportját Maurus pécsi püspökségének történelmi tényéhez fűzzük. Maurust 1036-ban — ennek a nevezetes időpontnak üljük most kilencszázadik évfordulóját — Szent István

király a pécsi püspöki székbe emelte. (L. Koller: Hist. Episc. Quinqueecl. és Chronicon Posoniense) Vajjon ez a nagy kinttétetés Mórt csak a legendákból ismert szerzetesi erényei miatt érte? Szent István bizonyára minden tekintetben rátermettnek találta Maurust a püspökségre, hisz alaposan kiismerhette az alázatos szerzetes minden tulajdonságát és életkörülményét, amint azt a Szent Imre-legendá bizonyítja. Ennek a rátermettségnek pedig minden bizonnyal egyik sarkalatos követelménye az lehetett, hogy Mór izig-végig magyar ember volt. Abban a korban ugyanis a vallás és az állam, a nemzet elválaszthatatlan egység. A pécsi püspökség Délvidéken, az ország határán védőbástyája, erőssége volt a magyarságnak. E fontos helyre, főleg magyar ember kerülhetett: Mór püspök tehát magyar volt. Szent István jól választott.

Maurus magyarsága mellett végül talán legkétségtelenebbül az bizonyít, hogy Maurusnak, mint püspöknek mindig mily bámulatos tekintélye volt, országos ügyekben is, az egész országban! Királyok, főurak jönnek Pécsre Maurushoz, tanácsát, batorító szavait kéri, különösen István király halála utáni válságos időkben. Maurus királyt koronáz és temet; tanácsot, vigaszt, batorítást ad királynak, hercegnek, főúrnak. Tekintünk csak végig Maurus püspökségének főbb állomásain! 1046-ban Pécssett eltemeti Péter királyt. 1047-ben a Vatha lázadás után életben maradt két püspöktársával megkoronázza I. Endrét. A Tihanyi Apátság alapítólevelén (1055) ott látjuk nevét és signumát. 1064-ben húsvét ünnepén Salamon királyt és Géza herceget látja vendégül, miután Salamon királyt másodszer megkoronázták. Ekkor ajándékozza meg Géza herceget annak kérésére — Zoerard réz-cilicium láncával. (L. Vita SS. Zoer. et Ben. 4.) Talán ugyanekkor fogant meg agyában Géza herceg ösztönzésére az a terv, hogy megörökíti írásban Zoerard és Benedek csodálatos történetét, amelyet ezután hamarosan meg is valószínűsített.

Szent István magyar nemzet-állama „a magyar faj, a magyar szellem és a magyar erő legnagyobb alkotása. Hogy ez a mű Szent Istvánnak teljes mértékben sikerült, azt nem kis mértékben köszönheti az egyházfejelmek” s így köztük főleg Boldog Mór pécsi püspök „segítő munkájának”. (Hóman Bálint: Magyar tört. I. 230.) S hogy ez a magyar mű Szent István halála után, pogány lázongások, trónviszályok közepette, nem omlott össze, az igen nagy részben szintén Maurus bölcs örökösének és irányításának tulajdonítható, amit csak akkor tudunk megérteni, ha meggondoljuk és elfogadjuk, hogy Maurus testében-lelkében magyar ember volt.

Chaloupecky, az elfogulatlan csehszlovák tudós, — aki a lengyel származású Zoerardot és Benedeket is magyar szentnek itéli, — írja, hogy a saját nemzeti szentek privilégiuma a szabad és kulturálisan is önálló nemzeteket illeti meg. (Sv. Svorád, Prudy, VI. 1922. 544. l.) Igen, Szent Istvánja, Imréje és Maurusa — csak a magyaroknak van! Büszkék lehetünk Maurusra, mert a Teremtő nekünk adta. Maurus magyar hős, magyar szent. A magyar faj előkelő, kiváló alakja!

A Mór-szellem ápolása

Kedves Barátom, midőn felkértél, hogy a fenti címmel írjak valamit lapunkba, igen megtisztelő felhívásodnak úgy igyekeztem eleget tenni, hogy a kollégiumról szóló írásokat és arról adott nyilatkozatokat négyévi ott-tartózkodásom alatt szerzett tapasztalatokkal összevetve a kérdés gyakorlati oldalához szólok hozzá.

„A Maurinum a pécsi egyetem férfi hallgatóinak nyújt barátságos otthont, ezenkívül gondoskodik mindarról, amire a mai intelligens keresztény fiatalembernek vallási, szellemi és társadalmi téren igénye lehet.” (Maurinum Tájékoztatója, 1933/34. 2. lap.) Ez a kollégium hivatása. Hogy ezen hivatásának eleget tehessen, égi Pártfogójának, Szent Mórnak és Pannónia legszebb virágának, Szent Imrénék barátságát és munkásságát, illetve tiszta életét követendő példaként tüzte ifjúsága elé s ebben a szellemben a cél minél teljesebb megvalósításának szem-előtt-tartásával alkotta meg a kollégium háziszabályait.

Tehát a kollégium szabályainak megtartásából huzamos gyakorlat után kell kialakulnia a kollégiumi szellemnek. Mivel ezen szellem épületének váza Szent Mór és Szent Imre dicső alakjainak példaképpül állítása mellett megalkotott háziszabályok, a kollégium vezetőségére és ifjúságára e falaknak a megrakása vár. Minden keresztény ifjú, aki a sors jóvoltából a Maurinumba kerül, a háziszabályok megtartásával, Isten és emberek iránti kötelességének lelkiismeretes teljesítésével, egy-egy téglát illeszt ebbe a falba. Természetesen ez a munka nem máról holnapra történik, hanem huzamos és következetesen ismétlődő gyakorlat útján. Sok akadályba is ütközik ez az építés, mert hiszen az a kollégista, aki a fentieknek az ellenkezőjét teszi, nemcsak hogy nem épít, hanem rombol is egyuttal.

Ennek a szellemnek az építését a kollégium meg is követeli fiaitól; azok pedig annál is inkább eleget tehetnek ezeknek a követeléseknek, mert hiszen a Maurinum háziszabályai egyáltalán nem szigorúbbak a többi katolikus egyetemi kollégiumok házirendjeinél. Sőt! Azonban itt meg kell jegyezni azt, hogy ezen szabályok következetes értelmezése igen fontos.

Én ezekben látom Szent Mór szellemének a mai ifjúságban való érvényesülését elsősorban.

Ami pedig e szellem ápolásának kérdését illeti, itt a jó példát tartom legfontosabbnak, még pedig a jobb érzésű hallgatókból kialakult tömegnek a példáját. Ennek a példaadó körnek kell hatalmát, taborát növelni és ez ragadja magával a többieket is. Ez azután ma-

gával hozza a klikkrendszerek felbomlását, ami az első akadály elhárítását jelenti. Mert hiszen ilyen klikkvezérek és tagok sok jóérzésű embernek elveszik a kedvét a munkától, annál is inkább, mert rendszert az ilyen klikkberek, akiket nagyobb hangjuk vagy a szabályoknak önjogú értelmezése hoz össze, sem a lelki élet terén, sem az egyetem padjaiban nem a legelsőik közül kerülnek ki. Ezekre az emberekre tehát kétszeresen nincs szükség, legalább is mint „nagyemberek” leszorítandók a szürke „munkás nép” soraiba. Viszont akik vezető szerepre vállalkoznak, azokban csalódni nem szabad, mert ez az emberekben való hit megígásához vezet.

Egy másik fontos szempont a szabályok áthágása következtében előálló büntetések kiszabása terén az egységes „zsinórmérték” szem-előtt-tartása, mert ellenkező esetben, minthogy nem minden bűnös megterő, bizva az Igazgató Úr jó szívében, újra meg újra megkísérlik a szabály megsértését.

Ugy szintén igen jelentős hatású mindenkor a kollégiumban a szabálysértések kellő meg nem torlása. Igaz, hogy ez le van fektetve a háziszabályokban, mint pl. . . . : „Engedély nélküli való (éjfél utáni) kimaradás ismétlődése kizárást von maga után.” (Maurinum Tájékoztatója, 1933/34. 4. lap.)

Igen fontos volna továbbá a Mór-szellem munkálása terén a máról holnapra meg nem változtatható alapszabályokkal működő Ifjúsági Kör megerősítése. Ez volna azután hivatva az Igazgatósággal karöltve bizonyos ünnepek, ankétek, táncestélyek, (lehetőleg minél kevesebbet!), versenyek stb megrendezésére.

Végül az ugynevezett „Mór-díj” kiírása a legjobb kollégisták számára karonként, megfelelő díjazással: a) lelkiélet, b) kollégiumi kötelesség, c) egyetemi tanulmányok terén, d) egyéb pozitívumok sport, irodalom művelése terén legtöbb érdemet szerzett kollégisták számára. Ehhez járulna még a végzett és kikerült kollégistákkal való szorosabb kapcsolat kiépítése. Még megjegyzem, hogy a különféle bajtársi egyesületekbe tartozás sem előmozdítója a kollégiumi szellem kialakulásának. E téren az ügyes megoldás sok összeütközést és félreértést kizárna és az amúgy is túlszűfolt programmu egyetemi ifjúság erejét jobban koncentrálná.

Kedves Barátom, ezekben kívántam meglátásaimat a címnek megfelelően összegezni és kívánom, hogy e szerény soraim minél több kollégistában visszhangra találjanak, annál is inkább, mert a Maurinum tagjának lenni nem csak jó, hanem kötelezettséggel is jár, mint Shovy Lajos, püspök úr, nekünk mondotta: „A ti részetekről

nem elég, ha teljesítitek azt, amit az átlagos katolikus intelligencia tömegének teljesíteni kell. Ti ezzel nem tettetek meg mindent. A Szent Mór-kollégium arra hivatott, hogy tagjai a magyar katolikus közszellem pillére, pilótái legyetek!" (Maurinum Tájékoztatója, 1933/34. 13. lap.)

Hász István tábori püspök Urnak hozzánk intézett beszédéből kiragadott fohással zárom soraimat: „Adja Isten, hogy a magyar katolicizmusnak e mecsekalji hatalmas végvárából minél több ifjú lélek kerülhessen ki a Szent Mórok és Szent Imrék, Hunyadiak és Zrinyiek diadalmos fegyverzetében — rendületlenül megállására, rettenthetetlen előnyomulására és biztos diadalára!" (Maurinum Tájékoztatója, 1934/35. 13. lap.)

Mersevát, 1936. Március Idusán.

Igaz szeretettel:

vitéz Kovács Jenő dr.

Sz. Mór irodalmi pályázat

A pécsi egyetemi Szent Mór-kollégium Igazgatósága *pályázatot hirdet.*

Kiváncslik B. Maurus (Pécs második püspöke: 1036—1070.) személyével kapcsolatos történelmi-, irodalmi-, költői-, hazafias-, művelődés-, művészettörténeti adatok háttérével, esetleg szellemtörténeti alapon, megírandó:

tanulmány, elmélkedés, korrajz-,

szónoki beszéd-,

regény vagy elbeszélés-,

drámai mű, színi jelenet, történelmi képsorozat-,

költemény ciklus: elegia, ballada, stb.,

ének-, *zene-darab*-,

vagy bármely más irodalmi, zenei, költői stb. mű.

Beadási határidő: 1936. szeptember hó 10., délután 6 óra

Maurinum — Pécs címre; lehetőleg irógépelve küldve, zárt jellegű levéllel.

Jutalmak: abszolút értékű munka esetén 500— pengő, relatív értékű munkák közül a legjobb, ha megérdemli, 250 —, utána 100— esetleg 50— pengő. — A bíráló bizottság tagjai: Tolnai Vilmos dr. egyetemi tanár, Tordai Anyos ciszt. bajai gimn. igazgató és Várkonyi Nándor egyetemi m. tanár.

A beérkezett munkák példányai a *Maurinum* Igazgatósága tulajdonába mennek át.

DR. VARGHA DAMJÁN s. k.

S. O. Cist., egyetemi ny. r. tanár,
a *Maurinum* Igazgatója.

Szent Mór-ünnepén.

Irta Bebesi Gyula bh. a *Maurinum* tagja

I. Tünnek az évek
Gondolatban,
Lekem a titkos
Múltba merül;
És ezer évnek
Minden imája
Zsong a szívemben
Hőn, egyedül.	V. Glória csillog
Maurus alakján.
Már ezer ízben
Mult el a tél.
Am de az eszmék
Élnek azóta
S szelleme köztünk
Itt marad, él!
II. Im a keresztény
Krisztusi hitből
Sarjad a Szentek
Szép serege.
Mennyei lelkük
Tetteiből cseng,
Zeng az örökszép
Égi rege.	VII. Légy Te Beatus
Maurus a lelke
Égi vezére
Mindenen át!
Életirányos
Tetteket adj most:
Szörnyű tusában
Nyerni csatát.
III. Messze a távol
Kék hegyein túl,
Dél Baranyának
Szent helye Pécs.
Püspöke Szent Mór:
Durva pogányság
Éji vidékén
Mennyei mécs.	VIII. Légy Te Beatus
Maurus ifjak
Harsonakürtje
Isten előtt!
Önts a szívünkbe
Terveket, eszmét:
Gyűjteni mézet;
Lélekerőt!
IV. Tiszta szelidség
Önti el arcát,
Lelke magasztos,
Mennyekebe száll.
Isten igéjét
Hirdeti fennen,
S veszti hatalmát
Éji homály.	VIII. Gondolatom most
Rólad örök nagy
Rózsafüzérbe
Összeszedem.
Boldog imámnak
Tündökölése
Csillan a mennybe
Ünnepeden!!!

Vissza...

Részlet most készült Maurus-regényből

Irta: Rozgonyi Miklós bh.

...A lovak egyhangú, lassú döcögéssel húzták fel a hegyeken a püspöki fogatot.

A szél jajveszékelve tört át a légen, a kövér őszi esőcseppek egyhangú halk kopogással verdesték a sárguló faleveleket.

S a kocsi lassan tovább döcögött.

Minél közelebb értek Pécshez, Maurus annál izgatottabb lett.

Kíváncsi volt a történetekre.

Mi lett a templommal?... A házával?... Élnek-e még a hívei??

Mint valami titokzatos homály, lebegtek előtte ezek a kérdések.

Lelkében bizonytalan érzések bomladoztak.

Odafent az égen oszladozni kezdtek a felhők, néha előbukkant a hold, s halovány fényével kísértetiesen világította körül a tájat.

Maurus hirtelen figyelni kezdett.

Valami tompa távoli morajlás kezdődött, mintha millió és millió méhraj zsongna valahol.

A kíséretet is valami különös nyomasztó érzés fogta el. Alig szóltak egymáshoz néhány szót.

Maurusnak úgy rémlett, mintha valami tenger törte volna át gátjait, és idáig csapnának fel hullámai.

A morajlás hol elhalt, hol pedig erősödött.

S minél sötétebb lett körülöttük a táj, annál kísértetiesebben zúgott a zaj.

A kocsi vadul csóválta a fejét, aztán hátraszólt az ülésről.

— A pogányok, püspök atyám... Ugy látszik újra fellázadtak...

A lovak rendületlenül dohogtak előre... De mi az ott?

...Ott messze, mintha pislákolna valami?

Mintha közeledne valaki?!

Majd újra eltűnt a pislákoló fény. Talán kanyarodó takarta el...

Mikor újra felbukkant, már tisztán kivehették, hogy fáklya közeledik. Sudár férfialak bontakozott ki a fáklya fényudvarában, az imbolygó világosság fátyolosan táncolt körülötte.

Maurus megállította a kocsit.

A fáklyás ember odaért. Megállt.

Pár percig szinte mozdulatlanul maradt. Erősen lihegett, alig tudott szóhoz jutni a kimerültségtől.

Kócos haja a szemébe omlott, ruhája sáros, piszkos, itt-ott szakadozottan lógott le testéről.

A fáklya vérvörös fénye megvilágította csontos arcát.

Nekitámaszkodott a kocsinak, egy ideig maga elé nézett. A fáklya halk koppanással kiesett a kezéből.

A zaj és dübörgés már egészen közelről hallatszott.

Az idegen lehajolt, felemelte fáklyáját s a püspök arcába világított.

— Keresztény... — suttogta alig hallhatóan — ...Keresztény vagy... És mind... ahányan itt vagytok, mind keresztények vagytok...

Maurus kiszállt a csukott kocsiból.

— Ki vagy jó ember? — kérdezte.

A fáklyás ember kérdően nézett Maurusra.

— Hogy ki vagyok? Hát nem ismersz meg? Fáklyáját az arcához közelítette.

— Nézz rám!... — folytatta — ...Nézzed ezt a véres arcomat... Vezér voltam egy hétig... Kétszáz főnyi csapatom volt... Úr voltam... Feldúltam a várost... Halomra gyilkoltam a keresztényeket... És most?

Homlokából csendesesen szívárgott a vér, végigpergett gyűrött arcán és lecsepegett sáros ruhájára...

— Gyulának hívnak — folytatta tovább — ...Lázadó voltam...

Aztán vezérnek választott meg a nép... A fiam helyett... Emese helyett... Engem ültettek a fekete lóra... De Emese bosszút esküdött... Sereget gyűjtött maga köré... Orvul megtámadott, és visszavetette a vezérséget... Aztán elüldözött... A tulajdon apját... ...Menekülnöm kellett... Talán sohasem mehetek már vissza...

Elhallgatott és feszülten figyelt. — Halld ezt a lármat? — kérdezte — ...Ők azok... A fiam... Utánam jönnek...

Idé-oda forgatta a fejét, mint a gyilkos, aki egérutat keres üldözői előtt...

Az esti szél lágyan lobogtatta a vérvörös fáklyafényt.

Az egyik ló ijedten ágaskodni kezdett.

Senki nem szólt.

Gyula kétségbeesetten kereste a menekülést. Eszébe jutottak vérengzései, képzeletben maga előtt látta a fekete hullákat, az embereket, akiket ő küldött a másvilágra.

Vajjon ő is úgy fog-e hörögni, mint azok, amikor a fia Emese majd elfogja és lecsap súlyos kardjával?

Szemei vésztlólan forogtak üregekben.

Kezét szinte könyörögre kulcsolta össze a püspök előtt.

— Jönnek... — nyögte — ...Üldöznek... ..A fiam...
Bosszút akar állni rajtam...Meg akarnak ölni... Nem tudok menekülni... hová bujdossak?

Ujjai görcsösen egybefonódtak.

— ...Hová? ...Hová meneküljek??

Messe a kanyarban világosság gyult ki. A láрма egészen közelről hallatszott már.

A kocsis felugrott, ostorával a lovak közé csapott és a keskeny úton megfordította a kocsit.

Maurus, Gyula szemébe nézett, aztán megfogta kezét és maga mellé ültette.

Halk zökkenéssel elindultak, a lovak toporzékolva vágattak az úton... vissza Pécsvárad felé.

Mögöttük egyre halványabban pislákolnak az üldözők fákyái...

Lombhullásban.

Maurus püspök imádsága.

Ira: Gockler Imre bh.

Pirosan izzott végig az alkonyodó nap a hegyeken. A megrezdülő szellő fázósan simogatta a természet őszi szépségét, s halkan susogtak a piros, barna és sárga falevelek. A haldoklás ragyogó színpompájába öltözött a hajdani Sopianae városa felett tornyosodó hegység s erdőövezte ormai komolyan és némán szomorkodtak a a hervadásban.

Az egyik kiugró sziklán, az erdő szélén, köpenyes papi ember állt mozdulatlanul, elmerengve és nézett a távolba. Törékeny alakját már megütötte az ősz lehelete, fehérség lepte be fürtjeit s szakállát. Nagy barna jóságos szigorú szemei azonban még mindig fiatalosan lángoltak, lágyan és szeretettel simogatták a messzeséget, a hegy alatt elterülő várost, a négytornyú egyházat, mely minden most csodálatosan és tündérien tündöklött az őszi alkonyodó napsütésben. Lent az ősi város élete nyüzsgött, régi pogányos ledérségét azonban eltörölte már a kereszténység józansága, és az a négy torony könyörögre magasodott az Egek Urához. Fent a hegyen, az erdő szélén pedig fohász roppan az alkouyi Egek Urához. Ó Uram, áldd a em munkáját. Óreg szolgád immár a sir szélén áll, őrizd meg

a te nyájadat! — S kezét könyörgésre kulcsolta, imát mormolt Pécs második püspöke.

A nap mindinkább alkonyodott és sugarai már csak bágyadtan ütötték meg a hegyoldalt. — Maurus püspök befejezte imádságát és újra a városa simult tekintete, ahol most már nagy porfelhő fátylozódott. A hazatérő nyájak kolompjai zúgtak és fáradt, izzadt emberek vitték tagjaikat az éjszakai pihenőre. Imádság és munka dalolta be a magyar népnek lelkét; a pogány hejhujázás csak itt-ott kurjantott már az országban. A kemény fejek makaczságát megtörte az erős királyi kéz, az egyházi emberek buzgósága és Jézus Ur szelelsége lassan meglágyította a pogányságot.

Maurus püspök hálával telt szívvel dobbantotta köszönetét az ég felé, hogy megérhette nagy munkájának bőséges eredményét. — Régen, mikor még a kis szerzetesi cellájában szolgálta az Urat, nem is gondolta, hogy ilyen nagy az ő hivatása. De elindította pályáján az a csodálatos ifjú és azóta a királyi kéz őt mindig magasabbra emelte és végre... ő tette a szent koronát az apostoli utód fejére.

Igen, az a csodálatos ifjú, az a szent királyi vér indította őt útjára, kihez egykor szinte testvéri szeretet fűzte... De hol van már Imre...? És nézett, nézett az ősz férfi az alkonyi fénybe és az a fény ott tükröződött a szeme körül a könnyecseppekben. — Azóta is menyui gyász érte, meghalt a nagy király is, az ország-építő, az apostol: István király. — És Maurus püspök csak állt, csak állt némán és mozdulatlanul az emlékezés súlya alatt.

A nap karikája már lebukott az ég aljába, az esti szellő pedig még fázósabban zizegett a fák között. Az ágak fájdalommal még szomorúbban hullott és egy sárgás levél végigsimogatta az ősz férfi arcát. A püspök felrezzent és köpenyét összehúzta. — Igen-igen, megyek már én is nemsokára, hiszen az én időm is elérkezett. — Letekintett mégegyszer a városra, melyre már ránehezedett a sötétség s csak a tüzek lobogtak itt-ott mint hatalmas fényszemek. A katonai tábor felől pedig fájó kúrhang hasította át a szürkeséget. A püspök lelkében is fájt valami, de azután az égre nézett, hol kigyulltak a pislákoló esti csillagok és lassú léptekkel megindult a város felé az őszi falevelek sápadt szőnyegén.

Kevés adatunk van Sz. Maurusról még jó, hogy ennyit is tudhatunk róla. 900 év nagy idő. Megrajzolhatjuk életét, gyönyörködhetünk lelke szépségében, szive magyarságában, köszönjük nagy Isten, hogy Maurust nekünk magyaroknak és pécsieknek, Maurinumnak adta!

IFJUSÁGI KÖR — KOLLÉGIUMI HIREK

1936. február 9-én és 16-án jól sikerült Mór-teákat rendezett az Ifjusági Kör. Ezek e teák a február 22-i nagy Mór-táncestély előkészítői voltak. A meghívott leányok és a Kollégium ifjusága vidám hangulatban szórakoztak mindkét vasárnap éjfélig, mikor is a Kollégium szabályai szerint vége szakadt a táncnak.

Február hó 20-án Dr. Vargha Damján Igazgató Úr tartott blokk-előadást. Az Igazgató Úr a Tudományos Akadémián bemutatott tanulmányából olvasott fel. Felolvasásában bemutatta azt a tudományos felfedezést, mellyel ő a Sz. Mór, Zoerárd és Benedek legendájának eddig ismeretlen középkori magyar szerzetes másolóját, hosszas tudományos kutatás után, a tudományos világ részére ismertté tette. A tárgy érdekessége és az előadó személyének varázsa a városból is nagyszámú közönséget vonzott, kiknek soraiban láthattuk Virág Ferenc kegyelmes püspök urunkat, Klemm Antal és Holub József professzor urakat és városunk polgármesterét Nendtvich Andor dr.-t, sok más.

Február hó 22-én rendezte meg a Kollégium Ifjusága a minden évben szokásos farsangzáró táncestélyét. Az idén annál is kedvesebb volt ez a nap, mert ezen a napon ünnepeltük szeretett Igazgatónk névnapját. A táncest a magyaros viselet és magyar tánc nevében folyt le. Jól sikerült táncestélyünket magyar táncnyitóval kezdtük. A „Mór-lányok”, mint

ahogy magukat a nyitópárok hölgytagjai: — Aronffy Blanki, Blauhorn Györgyi, Jávor Manyi, Kain Klári, Horváth Ibolyka, Márton Biri, Szakáll Márta és Steiner Smugi — neveztek, magyar andalgót mutattak be az egybegyűlt előkelő közönségnek. Utána Kain Klári ügyesen megszerkesztett és szépen elmondott üdvözlő beszédében köszöntötte Dr. Vargha Damján Igazgató Urunkat. Ezt az alkalmat használta fel arra is, hogy a Mór-lányok ajándékát az Igazgató urnak átnyújtsa. A hölgyek után az Ifjusági Kör nevében Józsa Dezső tolmácsolta az ifjuság jókívánatait és kérte az Igazgató ur további szeretetét és támogatását. Az üdvözlések után felhangzó „Mór-villa, Mór-kanál, Mór-tányér” csárdás dallamára megkezdődött a tánc. Az ifjuság erre az alkalomra a Kollégium termeit nagyon ötletesen és a farsangvégi hangulatnak megfelelően nagyon szellemesen díszítette fel. Volt nagy bálterem, bálhelyiség, külön ifjusági körű ivó és külön férfi ivó. A hangulat már a kora esti órákban a tetőfokra hágott és az egybegyűlt közönség a legjobb kedvvel búcsúzott a következő Mór-farsangbúcsuztató estéig.

Február hó 23-án ünnepelte Igazgató Urunk hivatalosan névnapját. Erre az alkalomra megtiszteltetés volt a Méltóságos Úr amúgy is gazdag postája. Az üdvözlő vendégek egész délelőtt egymásnak adták a kilincset, ami Igazgató Urunk népszerűségét és

az iránta megnyilvánuló szeretetét mutatja.

Február hó 27-én Némethy György tenniszoktató tartott szakzerű előadást a „Tenniszsport története, fejlődése és művészete” címmel. A kiváló oktató, kit már a mult félévből ismerünk, most is a legteljesebb mértékben kielégítette a várakozásunkat és a Maurinum blokkelőadásait a sportkedvelők körében is különösebben értékessé tette.

Március hó 5-én Dr. Pázmány Zoltán professzor úr tartott blokk-előadást egyiptomi és afrikai utjának élményeiről. A vetítettképes előadás nagyszámú közönséget vonzott és meleg ünnepelésben részesítették a kiváló előadó Professzort, akinek ragyogó előadása minden hallgatót elragadt.

Március hó 8-án a Szent Mór Kollégium ifjusága közreműködésével Dr. Vargha Damján igazgató úr tartott a Belvárosi Katolikus Körben a nagybójtai esték sorozatában nagyszerű előadást Szent Mór-ról. Az Ifjuság az egyeteműnek tagjainak közreműködésével¹ ének és zeneszámokat adott elő, kollégiumunk fiatal karnyaga dr. Wagner Károly vezetésével. Király István oh. Csaplár András jh. Mór-versét szavalta. A termet zsúfolásig megtöltő közönség sokáig ünnepelte Dr. Vargha Damján és sokoldaluan tehetséges ifjuságát.

Március 9-én Erdély Ernő dr. a Kollégiumban időző győri tűzoltó-parancsnok tartott előadást a belügyminiszternek tervbe vett új rendelkezéséről, mely szerint

¹ E helyen is köszönetet mondunk nekik. Máskorra is kérjük.

diplomás, vizsgázott fiatalemberekkel látják el ezen túl a nagyobb városokban a tűzoltóparancsnoki tisztségeket.

Március 10-én Ujházy György a Missa Solemnis illusztris szerzője, ki ezekben a napokban kollégiumunk vendége volt, a Missa Solemnis keletkezéséről és magáról a misztériumról tartott mely gondolatokban gazdag előadást.

Március 12-én Kelemen plébános ur tartott előadást Oroszországban szerzett tapasztalatairól. A vetítettképekkel kísért előadás egyike volt legérdekesebb és leglátogatottabb blokk-előadásainknak. Sok vendégünk volt; köztük Visnya Ernő felsőházi tag és a Maurinum egyik alapítója.

Március 14-én helyeztük el azokat az emléktáblákat, melyek nagylelkű adományozók jóvoltából, a Maurinum jeles ifjait és legihesebb lakóit örökítik meg az utókor számára. A két bronz emléktáblát az ebédelőben a főasztal felett helyeztük el. Köszönetet mondunk az önzetlen adományozóknak.

Március 15-én a kollégium ifjusága is leróta kegyeletes adóját a márciusi ifjak emlékének. A kollégium ebédőjében tartottuk benső ünnepélyünket. A himnusz elénklése után Obermayer Andor joghallgató mondott ünnepi beszédet. — A beszéd után Csaba István joghallgató Mécs Lászlónak „Üdv a Győzőknek” című versét szavalta. Az Igazgató Úr zárószavai után a Magyar Hiszekegy zárta be hazafias meleg ünnepélyünket.

Március 19-én dr. Vértesi Frigyes teológiai tanár tartott

nagyszerű előadást a kamatpolitikáról. A kiváló szónok és nagyírű előadó fejtegetései teljesen megvilágították ezt a mai kort és az ifjúságot érdeklő fontos témát.

Március 25. és 29. között tartottuk az egyetemi lelkigyakorlatok keretében a kollégisták lelkigyakorlatait. Az előadó ezuttal Vértesi Frigyes dr. volt, akinek lelkesedéssel teli szavai, tudományos felkészültsége a diákok szízeit vonzotta ezekre az előadásokra. A négynapos lelkigyakorlat méltó befejezése volt a vasárnapi szentáldozás, mely impozáns megnyilatkozása volt a hitében élő katolikus egyetemi ifjúságnak. — Szent áldozás után Holub József dr. professzor úr és Klébert Márton IV. ot. köszöntek meg az Exerzitánsnak lelki-szellemi fáradozásait.

Március 29-én agapé volt a Maurinumban. Ezt az öskeresztény szokást Pécselt az Emericana és az egyetemi templom igazgatósága elevenítette fel. Mint az öskeresztények is, mi is összegyűltünk sz. áldozás után, hogy közös reggeli elfogyasztása mellett ünnepeljük a lelkigyakorlatok eszméjét. A Kollégium igazgatója köszönte meg meleg szavakkal dr. Vértesi Frigyes fáradozásait. Obermayer Andor az ifjúság nevében kérte Isten áldását a lelkipásztor életére.

Beszéde itt következik:

Főtisztelendő Professzor Úr!

Méltóztassék megengedni, hogy a Maurinumban, ebben klasszikus hagyományokat ápoló intézményben, egy mély értelmű klasszikus üdvözléssel: AVE-val mondjunk köszönetet apostoli munkásságáért. Amor, Veneratio, Elocutio, ezek a

szavak nem csak kezdőbetűiknek az akrosztikon szerű összetevése által, hanem értelmileg és érzelmileg kapcsolódnak egybe az AVE fogalmába. Szeretlet lehel és szeretetre indított Főtisztelendőség minden egyes szava és értük a mi lelünkért való fáradhatatlan munkássága. Abszolut *tisztelet* ébresztett tudásának mélysége, gondolatainak tartalmassága és most egyszerűen kötelességünknek érezzük, hogy szerető tiszteletünknek kifejezést adjunk azzal, hogy a jó Isten áldását kérjük Főtisztelendőség további működésére.

Dr. Vértesi Frigyes meghatott szavakkal köszönte meg az üdvözléseket és hitet tett az ifjúság iránti szeretetéről.

Április hó 24-én Sziberth Imre kormánytanácsos tartott vetített-képes előadást a berlini Olimpiaszéről szépen és érdekesen.

Április 28-án Katona Jenő dr. a Korunk Szava szerkesztője beszélt a Hitlerizmus és Katolicizmus viszonyáról. Az érdekes előadást a professzor urak közül is többen hallgatták.

Április 30-án Bobula Ida dr. a budapesti Sarolta-leánykollégium igazgatója, tartott blokk-előadást a „Modern nőkérdés”-ről. Mindvégig érdekes és szellemes előadásban levezette a kérdés gazdasági oldalának kifejlődését és rámutatott arra, hogy ezt az égető problémát a férfiak és nők csak közösen oldhatják meg. Az előadást hosszú vita követte. Az ifjúság részéről Alberovszky Szeverin, Türk Barnabás, Obermayer Andor és Halász Ödön világosítottak meg hozzászólásaikkal a probléma egy-egy oldalát.

MÓRIC

FRISS — MÓR — HUMOR

KÉZIRAT

Kiadás:
az Ifjúsági Kör
Beveszi:
a nyájas olvasó

Világszerte rettegett sajtóorgánom.

Felelős szerkesztő JÓZSA DEZSÓ

KIRÁNDUL A KOLLÉGIUM

A Kollégium turista szakosztálya tekintettel a szép időre és azon körülményre, hogy ilyenkor a természetet lágy ölen tartózkodni nagyon jó, versennyel egybekötött kirándulást rendez. A nagy ut elött előversenyek lesznek kezdők és haladók részére.

Kezdők versenye: Megfelelő szikla hiányában próbát a szöges villámhárítón az első emeletig és vissza, zaj nélkül...

Haladók versenye: Mászás a bejárat melletti falon az opálgömbig és vissza.

Ügyességi és bátorsági verseny: Összekötött lepedőkön, húzózkodás az első emeleti ablakokig.

Minden számban csak kezdők indulhatnak. Aki ezt az utat már háromszor

megtette, profinak számít s ha mégis indul, az igazgatóság diszkvalifikálja.

Idő és termékek: Gondnok és Prefi. *Díjazás:* Minden induló a Maurinum Cucli rendjének fél liter tejet kapja.

Kirándulásra indulás reggel 7-kor. Akik nem bírják a gyalogutat, azoknak autóbussz tura. Utárra: Tetyte, Kakucsárda, (ha eláznánk 1, 2 esetleg három óra pihenő), Kísért, Kantavár, Mélyvölgy, Síkonda. Saját telkünkön sátorverés.

Itt kedvező idő esetén d. u. 1—3-ig (mikor a szomszéd házakban alusznak) ordítási verseny. A győztes valódi hamisíthatlan békebeli Mórcsókot kap.

Ételről italról mindenki maga gondoskodik, a többi kiadás a kollégium terhe.

LITTYA ÖRÜL!

Háznagyunk a 150 cm-es Littyia örömeiben egész nagyokat ugrál, mert igéretet kapott ismét, hogy a fiúk kifizetik adósságukat a Körnek.

Borítékban is küldhető „Mégkésétt becsület-szó” jeligére a háznagyhoz címezve.

BEBESI-FÉLE KINRIMEK

Aki be van rekedve,
Annak nincsen jókedve.
Csak dörmög mint a medve.
Mindenkire förmedve.

Mórbán ki bortól vánszorgó
Nem lehet más csak De Sorgó

ÚJ KÖNYV

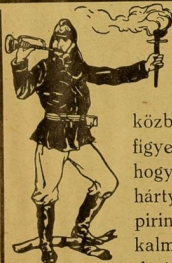
DIÁK BECSÜLEISZÓ ÉS EGYÉB APRÓSÁGOK

IRTÁK TÖBBEN.

Bevezetéssel ellátta H. SÁSA

CSENDRENDELET

936/1500. ig. sz. rendelet szerint. Délutáni sport közben hangosan beszélni tilos. Indok: Többszöri figyelmeztetés dacára olyan hangosan „sportoltak”, hogy a környékbeli lakók délutáni nyugalma és dobhártyája veszélyeztetve volt, mivel pedig a coll. aspirin és ricinus készlete ezek gyógyítására nem alkalmas, minden hangos beszélgetést további intézkedésig beszüntettek.

ŐRÖMHIR

A Quiéti nön ótióhoz címzett napozóban megint szabad a napozás... de csak fürdőruhában.

HIRDETÉS

Mindenkinek, akit a „Nőkérdés” érdekel, szakkerü tanácsokat adok. Nőknek is.

HALÁSZ DUCI sk.

HANDLÉ!

Uraságoktól levett mindenemű dolgokat úgy mint keztyűt, kabátot, fehérmeműt, ágyneműt, pokrócot, szobaberendezést, faliképet, fogkefét, órát, nyakkendőt, koffert stb. a legmagasabb napi áron veszek.

Leendőik fel a kollégiumi kereskedelmet.

Szíves pártfogást kér:

GÁRDOS ÉS CSINTALAN

tanárjelöltek.

Mégis lesz alapszabálya az ifj. körnek

Összeült az új alapszabály szerkesztő bizottság. Elnök: Pucsy Kornél. Tagjai: Weisz Dénes, Hegedűs Sasa. Molnár Gólya, Máté Tádé.

RIGMUSOK

A TEJVERSENYRE

Verseny után mindig zihál
Új versenyzőnk a kis Mihál.

Irodatiszt Alojz Kardos

Verseny után tejet faldos.

Súlydobás és magasugrás

Start. Petróczy s már van mozgás.

Minden erőlködés hasztalan,

Doktor ő s nem pocaktalan.

Vannak itten komoly gondok,

Nem versenyez már a Gondnok.

Exkuzál, hogy „fáj a lábam,

Uram ma nem vagyok formában.”

KINEVEZÉS

A koll. nyomozóirodájának új főnöke

FAKIR MIKLÓS

PÁLYÁZATI HIRDETMÉNY

Az Ifj. Kör pályázatot irt ki a

„NŐKÉRDÉS”

megoldására. Pályázhat minden kollégista. A jelítség pályamunkák az ifj. kör „Nőkérdéssel” foglalkozó szakosztályához küldendők. — Amint halljuk, több munka érkezett már be, kettőnek a jelígejét közöljük.

1. Zöldborsó és házasetel.
 2. Világos vagy sötét rántás.
- Komoly tanulmány.

ÁLLÁSVÁLTOZTATÁS

Amint halljuk Severin abba hagyja tanulmányait és ezentúl kizárólag a nőkérdéssel foglalkozik. Sajnálattal állapítjuk ezt meg e helyen, mert ebbe a témába már sok férfinék beletrótt a bicskjája.

HIRDETÉS

Vidéki tanulmányutamról hazatérve, előadásokat tartok különböző intézmények szervezéséről — **Nagy, hig дума** biztosítva. **KLÉBERT** sk.

ÚJ SPORT A MÓRBÁN

6 km. 720 m. és 43 cm-t vonalzott egy délután szegény Prefi. Amint halljuk, ez intézeti rekord.

Aki nem hiszi, az menjen be az irodába, ott módot nyujtanak neki az új rekord kísérletre.

Fájdalomtól megtört szívvel, de az Ifjúság akaratában megnyugodva jelentjük, hogy a legjobb Muri, legkedvesebb Összejevetel, a legnagyobb Elmény, forrón szeretett Táncestünk a

PÉCHY ÉS MAURINUMI GARDEN PARTY

életének és boldog virulásának 4. évében, 1936. április hó 23-án, este 10 órakor a leggondosabb életmentő beavatkozások dacára az Igazgatóság és az Ifjúság aggódo érdeklődése közepette szavazattöbbséggel váratlanul elhunyt.

Megboldogultat óriási víta után, f. hó 24-én helyeztük ideiglenes nyugó helyére.

Síratják és gyászolják: a Kollégium Igazgatósága, kereskedők, iparosok és az összes szállító cégek, virágos városunk táncravágó leányifjúsága és néhány jobberzésű Kollégista.

Részvéltátogatások mellőzését kérjük.

HISZÜNK A FELTÁMADÁSBAN!

KLÉBERT R. T. „Express” házassági és temetkezési váll.

A NAGY GYÁZSESET MIATT MEGVÁLTOZTAK A NÓTÁK IS

Igazgató: Minden álom egyszer végetér.

Tiszviselők: Ha majd a tavasz...

Ifj. kör: Nem én lettem hűtlen hozzád.

Ifjúság: Volt, nincs, fene bánja...

SPORHTIR

Amint halljuk az igazgatóság, hogy növelje az ambíciót, a meghonosított tejküzdő versenyekre tiszteletdíjakat is osztogat. Ezek a Stefánia irodájában vehetők át. Első, második és harmadik helyezések szerint egy-egy

CUCLIS ÜVEG!?

HIRDETÉS

Ideális férfitermemmel Don Juan szerepét elvállalnám. Elismerem zenei és énekzseni. Kívánatra orrhang, raccsolás és éjtszakai nyávogás, esetleg hosszabb időn keresztül.

KÓBORGÓ DE SORGO,
II. em.

„MAURINUM”

A MAURINISTA IFJÚSÁG KAT. FOLYÓIRATA

MEGJELENIK KÉTHAVONKINT.

Főmunkatárs: ESZES LÁSZLÓ.

Felölős szerkesztő és kiadó: JÓZSA DEZSÓ.

Laptulajdonos: A PÉCSI EGYETEMI SZENT MÓR COLLEGIUM IFJÚSÁGI KÖRE.

Csekkszámla: MAUR. 23-317.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: PÉCS, SZENT MÓR COLLEGIUM.
TELEFON: 33-26.

Nyomta a KULTÚRA Könyvnyomdai Müintézet. Fel. vezető: Mayer A. Géza.

Kozmetikai-, illatszer-, vegy- és kötszerek

**legolcsóbban és legmegbízhatóbban
dr. Vámos drogeriában (Városház épület)**

**Városban, vidéken,
lakásban, gyárban,
Mezőgazdasági üzemben**

**minden célra tökéletesen megfelelnek a
pécsi mosott szenek, brikettek!**

Olcsó, gazdaságos kényelmes tüzelés!

Eladás Pécssett:

D. G. T. Bányai igazgatóság, Mária-utca 9. Telefonszám: 29-87.

Budapestten:

D. G. T. Kőszénbányák Etárus. Hiv. Rudolf-rakp. 3. Tel. 231-69.

CSILLÁROK ÉS VILLANYCIKKEK

Rádió laboratórium

MAGYAR KIR. LŐPORÁRUDA

SZALAY és RICHTER

Pécs, Király- és Mór-utca sarok

Telefon: 16-86, 25-41.

Sport- és vadászati cikkek nagy raktára.
Lőporáruda és puskaműves műhely.

Si- és rődli felszerelések.

Részletfizetésre,

megkönnyített fizetési feltételekkel is kaphatók.

Kerékpárok és varrógépek

L e v e n t e f e l s z e r e l é s e k .

C s e r k é s z f e l s z e r e l é s e k .

Szent-Mór jubileumi év

II. Évi. 4. szám.

1036-1936

Pécs, 1936 május.

Főmunkatárs: ESZES LÁSZLÓ.

TARTALOM:

- Vargha Damján: Maurus jubileumunk.
- Ercsényi Kálmán: Maurus magyarsága.
- v. Kovács Jenő dr.: A Mór-szellem ápolása.
- Szent Mór irodalmi pályázat.
- Bebesi Gyula: Szent Mór-ünnepén.
- Rozgonyi Miklós: Vissza...
- Gockler Imre: Lombhullásban.
- Ifjúsági kör — Kollégiumi élet.